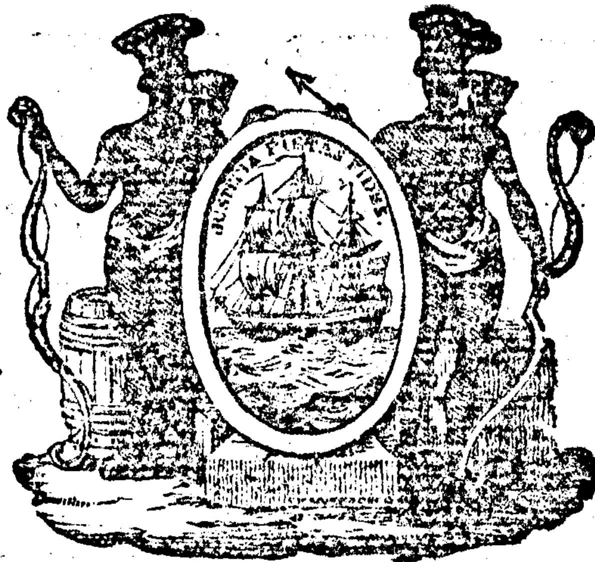
A°. 1839. N°. 34.

Zaturdag, 27 April.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 24 April 1839.

Bij resolutie van den Heer Gouverneur Generaal *ad interim* van den 23 sten dezer No. 648/550, is, vermits de terugkomst binnen de Kolonie van den Heer W. C. KENNEDIJ, Lid van den Kolonialen Raad, aan den Heer N. BOX *eervol* ontslag verleend, als tijdelijk Lid van gemelden Raad en van het Præsidium in de Commissie van Geneeskundig onderzoek en toevoorzigt; en is voorts dat Præsidium opgedragen aan het tijdelijk Lid van den Kolonialen Raad, den Heer J. F. ROUX.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 24 April 1839.

Bij resolutie van den Heer Gouverneur Generaal *ad interim* van den 23sten dezer, No. 654/556, is ten gevolge van daarom gedaan verzoek, aan den Heer M. M. DE HART, *eervol* ontslag verleend als Wijkmeester van de Wijk La. C., en in deszelfs plaats benoemd, den Heer J. BROMET.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, den 25 April 1839.

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen: GEORGE CORNELIS BERCH GRAVENHORST, geboren te *Curaçao* en HENRIETTE LOUISE AUGUSTE DE MEINERTZHAGEN, geboren te *Utrecht*, beide alhier woonachtig.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

Advertentiën.

(18332) Wordt bij publieke inschrijving aan den meestbiedenden (mits goedgekeurd wordende) te Koop aangeboden, van Plantaadje *Mijn Vermaak:*

P m. 3500 ℔ Heele Schoone } KOFFIJ.
» » 900 » gebroken }

Waarvan de inschrijvings-billetten ter Griffie van het Geregtshof alhier (alwaar de monsters zijn te bezigtigen), zullen werden aangenomen, tot Woensdag den 1sten Mei e. k., des morgens ten *negen* uren, als wanneer dezelven ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit het Geregtshof, zullen worden geopend.

De Kooper zal *f* 4-40 voor iedere ledige Baal betalen.

Paramaribo, 27 April 1839.

H. KAMERLING,
e. s. Sekwester.

Theodor Cordua

heeft ontvangen en biedt tot zeer *billijke* prijzen te Koop:

Een bij uitstek fraai Assortiment GOUDEN en ZILVEREN *HEEREN-* en *DAMES HOROLOGIEN*, naar de *laatste* smaak. (18325

W. T. Krieger,

thans woonachtig in de *Burenstraat*, La. D. No. 106, recommandeert zich aan de respective Ingezetenen, tot het maken van RIJTUIGEN, WIELEN, KANAPE'S, STOELEN, MATRASSEN, enz., enz.; alsmede LAKKEN, REPAREREN en BEKLEEDEN van dezelve, en verder alles wat tot dit vak behoort. Van eene prompte en civiele bediening kan men ten vollen verzekerd zijn. (18333

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 25sten, de Engelsche Schoener Robert Haynes, Kapt. John Clements, van Demerarij, hebbende 5 dagen reis; passagier: de Heer J. J. de Jonge.

Idem, de Engelsche Sloep Sylph, Kapt. J. G. Caple, van Berbice, hebbende 3 dagen reis; passagier: Mejufvrouw Ann Castillo.

Den 25sten, de Nd. Am. Brik Spartan, Kapt. P. Swinson, van Boston, hebbende 28 dagen reis.

UITGEKLAARD.

(Neder-district Nickerie.)

Den 13den Maart jl., het Schip Wilhelmina Frederica, Kapt J. H. Bodeman, lading: 175 vaten Suiker, 15 balen heele- en 1 dito gebroke Koffij en 70 balen Katoen.

Den 19den, het Schip Nickerie Packet, Kapt. C. Höfker; lading: 252 vaten Suiker, 22 balen heele- en 10 dito gebroken Koffij en 157 balen Katoen. — Beide naar Amsterdam.

Nieuwstijdingen.

Extracten uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 5 Maart 1839.

Belgie.

BRUSSEL, den 1 Maart.

De openbare beraadslagingen, zullen waarschijnlijk lang, moeijelijk en hevig zijn; hoewel ik van meening ben, dat men ten slotte, op een' of weinigen na, al de voorvechters van den tegenstand onder de vanen van den vrede zal zien overgaan. Evenwel kan de uitslag der verkiezingen in Frankrijk nog zeer mogelijk invloed hebben op de eindelijke stemming: want hoezeer de meerderheid ook voor de aanneming van het tractaat moge zijn, de bewoordingen, in welke de organen der vredegezinden zich over hetzelve uitlaten, toonen genoeg aan, dat zich de eindschikking met tegenzin getroost. Altijd wordt de aanneming voorgesteld, als eene wet, door de noodzakelijkheid voorgeschreven, waarvan de schuld aan Frankrijk te wijten is; maar wetten als deze zijn niet behagelijk genoeg, om niet te worden verscheurd, zoo ras men de zekerheid mogt kunnen erlangen, dat dit straffeloos zou mogen geschieden. Intusschen schijnt het Belgische Gouvernement omtrent den rustigen afloop der zaken volkomen gerust te zijn.

Uit bronnen, van welker deugdelijkheid ik mij verzekerd houd, verneem ik deswege het volgende:

De ontbinding der reserve-regementen zal spoedig plaats hebben; daardoor zal de sterkte van het leger met 15 a 18000 man werden verminderd.

Er is bevel gegeven om zoo binnen- als buiten 's lands alle aankoop van paarden te staken.

De verzendingen van amunitie en krijgsmaterieël hebben geheel opgehouden.

Aan den generaal Daine is te kennen gegeven, dat, in de omstandigheden, in welke het land zich vindt verplaatst, geene noodzakelijkheid meer bestaat, om het provianderen der vesting Venlo voort te zetten.

Dit een en ander is zoodanig, dat het aan de vrienden van den vrede nieuwe zekerheid schijnt te geven op eene aangename ontknooping, die 14 dagen geleden nog onmogelijk voorkwam aan allen, die de verschijnselen met onpartijdigheid gadesloegen.

Sinds ll. maandag, zijn de maatregelen, tot bewaring der rust te Brussel genomen, inderdaad belangrijk; de geheele policie is, nacht en dag, op de been; al de wachten zijn verdubbeld of verdriedubbeld; talrijke patrouilles bewegen zich onafgebroken door de straten; de burgerwacht draagt tot dezelve bij, en deelt, in het algemeen, in het vermoeijende der dienst. In den laatstvorigen nacht was een bataillon infanterie in den schouwburg geplaatst; het regement guides is, gedurende den geheelen dag, geconsigneerd en vaardig geweest, om, op het eerste teeken, op te zitten; in de kazernen van het kasteel en van St. Elizabeth waren twee regementen infanterie onder de wapenen, en bij het paleis van den prins van Oranje stond eene batterij artillerie aangespannen.

De rust der stad heeft, onder den invloed van zulke maatregelen, sinds verleden maandag, niets te wenschen overgelaten.

De partij van den tegenstand is mede zeer bedaard, en schijnt zich in haar lot te schikken. Als men de beweging nagaat, die zij gemaakt, en de groote woorden, die zij gesproken heeft, kan men naauwelijks gelooven aan de dingen, die men ziet gebeuren; maar indien het een droom geweest is, deze ontwaking is niet onaangenaam. Evenwel gaat de *Belgie* nog altijd voort in zijne hevigheid, en verklaart, dat hij de Limburgsche en Luxemburgsche broeders tot het uiterste zal verdedigen. In onzen mond, zegt hij, zullen de woorden *Persévérance et courage* geene onwaarheden zijn. De vrees echter, dat zijne opruijingen geen volgen zouden hebben, schijnt geheel

geweken. De arrestatiën maken nog het onderwerp van vele gesprekken uit.

(Dit laatste is niet te verwonderen. Wij zouden bijkans zeggen, het is te verwonderen, dat er niet meer van gesproken wordt bij ons te lande. Jottrand, Roussel, Ducpétiaux, Bartels, en zoo vele anderen, door de Belgische Regering gearresteerd. Hoe is dat mogelijk?! — Jottrand, de *Senoir*, in der tijd (de man was toen reeds 28 jaren oud), der schrijvers van den befaamden *Courier des Pays-Bas;* Roussel, wiens *Journal de Louvain* nog boven dat toenmalige schendblad de kroon spande; Ducpétiaux, die zoo groote vermaardheid verwierf, door het plaatsen van zijnen jeugdigen naam voor het geschrift van zijnen huisvriend Barrère, bloediger gedachtenis; Bartels, de uitvinder van het zinnebeeld voor de op te steken oproervaan *Hoc Signo Vinces;* al deze kinderen en kweekelingen der revolutie en martelaren der Hollandsche tirannij, thans in hechtenis, op last van het uit de revolutie gesproten bewind! — Inderdaad, de opstand is een Saturnus: hij verslindt zijne eigene dierbaarste telgen.)

— Het *Journal du Commerce d'Anvers* drijft, naar aanleiding der gevangenzetting van de heeren Bartels en Kats, kort, maar vinnig, den spot, met den ophef, welke door de ministeriële bladen van den voortgang der gezindheid voor de 24 artikelen gemaakt wordt. Het gouvernement, zegt het, stopt de afgevaardigden vol *truffels* en de gevangenissen vol opposanten. Zoo ziet men: de voornaamste draaispilien van een gouvernement van vooruitgang zijn: gendarmes en koks.

— Men verneemt, dat de Belgische bank ongeveer 800 aandeelen in de Société Linière Ganteise bezit, en zij gisteren de derde storting aan het bureau dezer Maatschappij, welke op den 9 en 10 dezer was vastgesteld, heeft gedaan.

— Men vond alhier op verschillende plaatsen plakkaten aangeplakt, de uitgave eener brochure aankondigende, ten titel voerende: De heer de Brouckère in het naauw (sur la sellette du monde) en tot zinspreuk: *Door zonder gevaar te stelen, verrijkt men zich zonder roem.*

— De aartsbisschop van Mechelen heeft gebeden aan den H. Maagd uitgeschreven om hare bescherming op het vaderland af te smeeken.

— In de gemeente Somergem heeft eene vrouw een kind met twee hoofden ter wereld gebragt; gelukkig, dat het wanschepsel dood is geboren. De twee hoofden bevinden zich boven elkander. Deze zonderlinge vrucht is door den geneesheer der plaats, den heer Fobé, dadelijk opgezonden naar de hoogeschool van Gend.

BERGEN in HENEGOUWEN, 28 Februarij.

Een verschrikkelijke brand heeft alhier gewoed. De schouwburg is eene prooi der vlammen geworden. Niettegenstaande alle aangewende pogingen, is hij geheel in asch gelegd. Men heeft van geene ongelukken bij den brand vernomen, doch eene oude vrouw is, door den schrik bevangen, plotseling overleden; het gebouw was voor 70,000 franken gewaarborgd.

VENLO, 26 Februarij.

Wij verwachten hier elk oogenblik de Hollandsche troepen, om weder bezit van deze stad te nemen. De beruchte Daine, die Venlo in 1830 in geenen besten staat van verdediging heeft bezet (men verwachtte toen geene vijanden), is alzoo veroordeeld, om die vestiging in 1839 aan de Hollanders terug te geven, na dezelve wel versterkt en geproviandeerd te hebben.

— Men doodverwt den prins de Ligne als opperbevelhebber; vermoedelijk is dit de belooning wegens zijne Vlissingsche bravade.

Mengelingen.

DE DROOM VAN EEN' TER DOOD VEROORDEELDEN.

De morgennevelen rustten nog op de toppen van den berg, aan wiens voet het Amerikaansche stadje *Redcliff* ligt; maar de wegen, die derwaarts leiden, waren reeds met de bevolking van den ganschen omtrek vervuld. Te *Aylesbury* waren alle winkels gesloten; de hamer van den smid rustte op het aanbeeld; geen rijtuig was op de straten te vinden, ja zelfs de deur der herberg was digt, en de sleutel volgde den bezitter naar eerstgenoemde plaats; kortom, alles duidde aan, dat eene buitengewone gebeurtenis aldaar moest plaats grijpen.

Hoe meer men het stadje *Redcliff* naderde, des de grooter werd het gewoel van menschen. Mannen, vrouwen, kinderen en paarden, alles wemelde daar bont door elkander. Het stadje was reeds meer dan vol, vóór nog de stralen der zon het dal, waarin het lag, verlichten konden. In de herberg heerschte eene ongemeene drukte; in de straten begroetten alle bekenden elkander; de paarden trappelden; de honden blaften; de vrouwen praatten; maar de aanblik dezer woelige menigte liet niet gissen, tot welk einde zij derwaarts was zamengevloeid.

Binnen de muren der oude, aan den voet des bergs gelegene, steenen gevangenis had dien morgen een tooneel van geheel anderen aard plaats gehad. Daar lag, in een vochtig, bedompt, slechts door eene kleine opening spaarzaam verlicht kerkerhol, met ketens beladen, een ongelukkige, wiens einde nabij scheen te zijn. Eenige uren vroeger was zijne getrouwe gade, met zijn dochtertje, van verre gekomen, om hem aan den rand des grafs nog eenmaal in de armen te sluiten. De korte zamenkomst was ten einde. De ongelukkigen hadden zich wederzijds aan de hoede van hunnen Hemelschen Vader aanbevolen, en waren toen gescheiden: de man, om zijn lot op het schavot moedig tegen te gaan; de vrouw, naar het scheen, om de lange terugreis weder aan te nemen. Uitgeput en afgemat zonk de veroordeelde in een' diepen slaap.

De naam van dezen man was *Creel*, en Virginië zijn Vaderland. Hij was, terwijl hij naar zijne woonplaats terugkeerde, gevangen genomen en vervolgens ter dood veroordeeld, wegens een' moord, dien hij aan een' reiziger gepleegd zou hebben, die eene niet onbeduidende som gelds bij zich had, met hem een eind wegs had gegaan, en in de herberg, waar zij overnachten, vermoord was gevonden.

Creel had zijne onschuld onafgebroken betuigd; de omstandigheden getuigden echter tegen hem, en hij werd derhalve, hoewel men het geld niet bij hem gevonden had, tot den strop verwezen. De dag tot zijne ter doodbrenging was nu verschenen, het schavot reeds opgerigt, de nieuwsgierige menigte van heinde en ver toegestroomd, en van alle kanten weêrgalmde de kreet: »Weg, weg met den moordenaar!"

Eindelijk naderde het uur van elven. De Geregtsdienaars traden den kerker des veroordeelden binnen, schudden hem wakker, kondigden hem aan, dat alles gereed was, en bevalen hem, hen te volgen. — »Ha! de droom! de droom!" riep hij plotseling, op zonderlingen toon, uit. — »Welke droom?" vroeg de Sheriff, door het zeldzame gedrag des veroordeelden opmerkzaam gemaakt.

»Ik droomde, — ja, zoo was het! — dat, terwijl gij, Mijnheer de Sheriff, mij op het schavot mijn doodvonnis voorlaast, plotseling een man door de menigte heendrong, met een' witten hoed op het hoofd, in een' grijzen jas gewikkeld, met zware bakkebaarden. Een vogel vloog over zijn hoofd heen, en schreeuwde: »Dat is *Lewis*, de moordenaar van den reiziger!"

De Sheriff en zijne ambtgenooten ontstelden, beraadslaagden met elkander, en kwamen, daar droomen in die streken veel golden, overeen, zorgvuldig naar den man met den witten hoed en den grijzen mantel rond te zien. De kerkerdeur werd geopend, en de ongelukkige betrad, met het gebedenboek in de hand, het schavot. Naauwelijks echter had hij het betreden, toen hij zijne blikken navorschend over de menigte weiden liet. De Sheriff las het vonnis voor; de angst des veroordeelden klom van oogenblik; hij liet het hoofd in vertwijfeling op de borst zinken; toen hij het echter weder ophief, stond een man, juist zóó als hij hem uitgeduid had, slechts zes voeten van de ladder verwijderd. — »Dat is *Lewis*, de moordenaar van den reiziger!" riep de gevangene met vonkelende blikken.

Men maakte zich onverwijld van den vreemdeling meester. Deze poogde eerst te ontvlugten; maar, ziende dat zulks vruchteloos was, beleed hij den moord, gaf de omstandigheden daarvan op, en deed aanwijzing, waar zich het gestolen geld bevond, waarop hij aan het geregt werd overgeleverd. *Creel* werd terstond in vrijheid gesteld, en verwijderde zich, als waren zijne zinnen verbijsterd, met onbegrijpelijken spoed.

Drie dagen verliepen. *Creel* was verdwenen; maar nu werden eensklaps de Regters, door de nadere bekentenis van den persoon met den witten hoed en de zware bakkebaarden, in eene onbeschrijfelijke verbazing gebragt, want deze bleek nu niemand anders te zijn, dan — de vrouw des veroordeelden! Het plan ter redding was tusschen hen beiden in de gevangenis afgesproken, en op eene zoo wel geslaagde wijze bewerkstelligd geworden. Of *Creel* werkelijk den moord gepleegd hebbe, is nooit aan den dag gekomen. De vrouw werd, na kortstondige opsluiting, op vrije voeten gesteld, en nooit is van haar of haren man iets meer vernomen.

Stand der Maan.

7	April	LAATSTE KWARTIER.
13	»	NIEUWE MAAN.
20	»	EERSTE KWARTIER.
28	»	VOLLE MAAN.

Getijden.

		Hoog Water.		Laag Water.
27	ZATURDAG. 's mor.	5-15	's av.	11-15
28	ZONDAG. »	6-00	»	12-00
29	MAANDAG. »	6-45	»	12-45
30	DINSDAG. »	7-30	»	1-30

GEDRUKT BIJ GEZUSTERS SERRES.